

Stip & Roeltje
de charmante oplichter!

ANNE RUHL

Stip & Roeltje
de charmante oplichter!

BUDDY BOOKS

inhoudsopgave

Stip & Streep.....	7
Roeltjes weigerende pinpas	8
Roeltjes rampzalige ochtend	10
Ontslagen.....	13
Van onderen.....	16
Dakloos.....	19
De schoonmaakrevolutie.....	21
Samenwonen	23
Het geheime laboratorium	27
Pluizige opvang.....	29
Inbrekers.....	32
De uitvindersclub	34
De warme bakker	36
Ontlopen.....	41
De wraak op buurvrouw Zuurpruim.....	42
Uitnodiging	46
Grote opruiming.....	50
Samen uit?	52
Geen ontkomen aan	54
Keurmerk Stip-t.....	58
Beestenboel	60
Stip draait door	63
De bedreiging van de barista	65
Onverwacht bezoek.....	68
Grote zorgen.....	70
De gehaaide verzekeringstruc.....	72
Invaljuf.....	74
Heet onder de voeten	78
Goudeerlijk gesnapt	79
Bekeuring	81
Oma komt oppassen	83
Roeltje ruikt onraad	84
Hip met Roeltje Stip.....	86

Prikkelbaar	88
Niet op het knopje drukken	90
Welkom in de familie	94
Wasstraat voor vieze kinderen	96
Vals alarm?	98
Appels plukken	100
Max ontmaskerd	102
Criminele praktijken	104
Op naar een glansrijke overwinning	106
De finale	108
Slecht nieuws	111
Ongeloof	113
Dierenvriend	114
In de caravan	117
Wraak	118

stip & streep

Mevrouw Stip rekt zich eens lekker uit. Ze kijkt over de rand van haar bed naar Streep. Haar kale kat ligt nog te slapen. Het is maar goed ook dat hij geen vacht heeft. Mevrouw Stip gruwelt al bij de gedachte aan rondslingerende plukken haar. Brr.

‘De hoogste tijd,’ roept ze uit terwijl ze op de wekker kijkt.

Onderweg naar de keuken zet mevrouw Stip haar favoriete cd aan. Mooie klassieke tonen rollen uit de boxen door het huis. Een klein ‘miauw’ komt uit de keuken. Tot haar schrik ziet mevrouw Stip de kat met zijn achterpoten op het aanrecht staan, met zijn neus in het bovenkastje. Hij is alvast begonnen aan de brokjes.

‘Foei, Streep!’ zegt mevrouw Stip streng terwijl ze de speciale raakt-alleen-het-doel-waterspuit pakt. Dit handige apparaatje heeft ze als schoonmaakster en uitvinder zelf bedacht. Want niemand wil een natte vloer natuurlijk, of een nat aanrecht.

Streep is niet gek en springt snel op de grond. Mevrouw Stip pakt een schoonmaakdoekje en veegt het aanrecht ermee af. Streep loopt rondjes om haar benen en geeft mevrouw Stip aanhoudend kopjes. Dan gaat hij spinnend voor haar zitten en kijkt haar aan met een blik waar zelfs de grootste gemenerik in de wereld van zou smelten. Ze zet zijn bak met brokjes op de grond.

‘Eet smakelijk,’ zegt ze terwijl ze hem een aai over zijn rug geeft.

Met zijn staart omhoog schrikt Streep zijn eten naar binnen.

Gewapend met de kruimeldief wacht mevrouw Stip tot haar anti-allergiekat zijn ontbijt op heeft.

Stip loopt de trappen op naar haar geheime zolderkamer. Daar hangt een poster op haar prikbord. ‘Altijd al een zelfreinigend huis willen hebben? Ben jij een geweldige uitvinder? Vijf finalisten zullen op 31 oktober strijden om de winst.’

‘Protserige prijs, dat huis ga ik winnen,’ zegt mevrouw Stip tegen zichzelf en de apparaten die in haar geheime kamer liggen.

Roeltjes weigende pinpas

‘Onvoldoende saldo? Hoe kan dat?’

De tranen springen in Roeltjes ogen. Ze moet dit fantastische jurkje echt hebben. Als ze ongelukkig is, voelt ze zich beter met een nieuwe aankoop. Daar wordt ze erg blij van. Roeltje loopt rood aan en ze begint te zweten.

De verkoopster kijkt haar indringend aan.

‘Nog eens proberen, mevrouw?’

‘Ik-ik-ik weet ook niet hoe dit kan,’ stamelt Roeltje.

Ze schaamt zich rot. Hoe redt ze zich hieruit? Het is nog maar de eerste van de maand en ze moet de huur en de rekening van haar auto nog betalen.

Achter haar komt een vrouw staan met een stapel kleding op haar arm. Ze grijnst naar Roeltje. Roeltje kan wel door de grond zakken. De kassajuffrouw fluistert: ‘Er is wel een oplossing, als u heel even wacht.’ Ze pakt de telefoon en toetst een nummer in.

Roeltje schrikt. Wat gaat ze nu doen? Roeltje draait zich om en snelt de winkel uit. Aan de overkant van de straat ploft ze op een bankje neer. Wat een afgang. En hoe moet ze nu de rest van de maand doorkomen zonder geld om iets leuks te kopen? Bij die gedachte springen de tranen opnieuw in haar ogen. Ze rommelt in haar tas op zoek naar een zakdoek.

Als ze opkijkt, stopt er een zwarte auto voor de kledingwinkel. Het raampje gaat open als de verkoopster van de winkel naar buiten komt. De verkoopster praat met de man die achter het stuur zit en ze wijst Roeltjes kant op. Dan gaat ze terug de winkel in. De man in de auto stapt uit en wenkt.

Wenkt die man háár? Ze kijkt voor de zekerheid achter zich, maar daar is niemand. Hij bedoelt haar echt. Ze wil snel weglopen, maar de man stapt met gespreide armen op haar af.

‘Mevrouwtje, mevrouwtje, waarom zoveel haast? Ik hoorde van uw probleempje. Maar daar ben ik dan, uw redder in nood. Ik ben Max op de Lichter, aangenaam.’ Met een grote glimlach staat hij daar, zijn gouden tand schittert in de zon.

‘En hoe heet u eigenlijk?’

‘Roeltje Stip.’ Ze kijkt een beetje beschaamd naar beneden.

‘Niet zo bescheiden, Roeltje Stip. Bij zo’n mooie vrouw hoort een mooie jurk. Dat begrijp ik best. Ik kan je wel wat lenen. Hoeveel heb je nodig?’

‘75 euro.’

‘En heb je wel genoeg geld voor de rest van de maand, Roeltje Stip? Ik kan je nog wel meer lenen, daar ben ik voor.’

Roeltje denkt snel na. ‘Eh, 200 euro?’

‘Geen probleem.’

Max kijkt even om zich heen en haalt een stapeltje bankbiljetten tevoorschijn. ‘Zullen we 250 doen? Of weet je wat, we maken er 300 euro van. En als je meer nodig hebt, is dat natuurlijk ook geen probleem. Er is geen limiet. Als je het maar wel binnen een maand terugbetaalt.’ Hij doet zijn visitekaartje bij het geld en geeft het stapeltje aan haar.

Een paar minuten later kijkt Roeltje de zwarte auto na. Dat ging makkelijk.

Ze stapt de kledingwinkel binnen en betaalt de jurk. Hij is nu nog mooier. Ze koopt ook nog een zwarte en een roze jurk.

Terwijl de verkoopster de tas met jurken overhandigt, zegt ze: ‘Er is hiernaast nog een enige schoenenwinkel, daar hebben ze vast wel bijpassende pumps.’

Ze geeft Roeltje een knipoog. Roeltje is dolgelukkig als ze een halfuur later de schoenenwinkel verlaat. Ze heeft naast prachtige pumps ook een paar fantastische flamingo-pantoffels gescoord.

Nu gaat ze lekker koffie drinken, met een groot stuk chocoladetaart. Dat heeft ze wel verdiend.

Roeltjes rampzalige ochtend

Roeltje springt uit bed. Haast, haast, haast! Ze is al vijf minuten te laat en ze moet zich nog aankleden. Waarom ging ze er niet meteen uit toen de wekker rinkelde?

Ze rent de badkamer in. Tandborstel, tandpasta en zes keer heen en weer. Klus geklaard. Zo, dat smaakt weer fris. Een likje gel in het haar en een vleugje parfum moet als douche dienen. Snel haar tas mee.

Waar zijn haar sleutels toch gebleven?

‘Kom sleutels! Doe me dit niet aan!’ Roeltje kiept haar tas ondersteboven.

‘Hebbes!’

Ze vindt ook nog een dropje. Dat wordt haar ontbijt. Ze draait de deur op slot en groet de buurman die langsloopt.

‘Goedemorgen buurvrouw, iets vergeten?’

Hij wijst lachend naar haar voeten. Ze heeft haar pantoffels nog aan.

‘Oepsie, schoenen.’ Ze glimlacht terug naar de buurman. ‘Die kleine stiekemerds, ze willen altijd mee naar mijn werk. Dat vindt mijn baas vast niet goed.’

Binnen gooit ze de flamingo’s uit en trekt haar nette hakken aan.

Die passen mooi bij haar... ‘Nee!’ Ze is helemaal vergeten om haar groene pyjama met rendieren om te ruilen voor werkkleding. Ze stapt in haar broek. Nog een T-shirt aan en een net jasje.

Eindelijk springt Roeltje op haar racefiets en trapt richting kantoor.

Ze snuift de frisse voorjaarslucht diep in. Haast of geen haast, ze maakt altijd tijd om te genieten. Even sluit ze haar ogen.

‘Kijk ui...!’ hoort ze iemand roepen.

Roeltje remt zo hard ze kan, maar het is al te laat. Op de rotonde fietst een man. Hij probeert haar te ontwijken. Roeltjes achterband slipt over de natte bladeren en vlak voordat ze de andere fiets raakt, ligt ze languit op het fietspad.

Het duurt een paar tellen voordat de situatie tot haar doordringt.

Leeft ze nog? Is ze gewond? Heeft ze zich pijn gedaan? Iets gebroken? De man zit al snel naast haar.

‘Gaat het?’ vraagt hij haar.

Wat een leukerd, denkt Roeltje terwijl ze hem aankijkt.

‘Ik-ik weet het niet,’ stottert Roeltje. Ze is meer onder de indruk van de knappe verschijning dan van de pijn die ze voelt. Haar gevoel voor drama wordt geactiveerd. ‘Ik denk niet dat ik kan lopen.’ Het liefst zou ze haar neus in zijn dikke, wollen trui steken. ‘Weet je nog hoe je heet? Welke dag is het vandaag?’

Dit is de mooiste dag van mijn leven... ‘Ik heet Roeltje. Au!’

Haar prins tilt haar op en brengt haar naar het bankje op de stoep. Snel rent hij terug de rotonde op om haar roze racefiets van de straat te halen. De auto’s die gestopt waren, komen langzaam weer op gang.

‘Zo Roeltje, dat ging maar net goed. Ik ben Brent,’ zegt de man met een volle, donkere stem. Hij ploft naast haar op het bankje neer.

‘Die kun je wel weggoaien.’ Hij wijst naar haar kapotte broek. Bij haar rechterknie zit een groot gat waar een schaafwond door te zien is.

Roeltje gaat even verzitten. Haar lichaam voelt raar aan. Maar ze heeft waarschijnlijk niks gebroken. Ze ziet in ieder geval geen botten uitsteken.

‘Het ziekenhuis is om de hoek. Het is misschien verstandig om er een arts naar te laten kijken.’ Hij kijkt Roeltje diep in de ogen. Alles in haar begint te tintelen. Ze denkt niet dat het ziekenhuis een recept heeft om dat te verhelpen.

‘Nee, het gaat wel weer. Ik moet opschieten. Ik moet naar mijn werk.’ Die belangrijke presentatie flitst door haar hoofd. Hoe kon ze dat vergeten? Ze slaat met een hand tegen haar voorhoofd. Ze had haar laatste waarschuwing al gekregen van Chef. Als ze nog een keer te laat komt, wordt ze ontslagen.

‘Wat is er?’ vraagt haar prins.

‘Ik moet er snel vandoor. Waar is mijn tas? Waar zijn mijn spullen?’ roept Roeltje paniekerig.

‘Ik heb je tas al aan je fiets gehangen.’ Prins Heerlijk wijst opzij.

‘O, duizendmaal dank! Je bent mijn reddende engel!’ roept Roeltje terwijl ze zich op haar racefiets hijst en zo snel mogelijk naar kantoor probeert te fietsen. In haar voorwiel zit een slag en Roeltje grijpt haar stuur stevig vast om niet van haar zadel af te hobbelen.

